

Arrest

**nr. 74 727 van 7 februari 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 26 november 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 december 2011 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 5 januari 2012.

Gelet op de beschikking van 24 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 februari 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van eerste verzoekende partij en haar advocaat W. GELUYKENS loco advocaat S. VANBESIEN, die verschijnt voor tweede verzoekende partij en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De eerste asielaanvragen van verzoekers werden geweigerd bij 's Raads arrest nr. 65 043 van 20 juli 2011 omdat geen geloof kan gehecht worden aan hun asielrelaas en de door hen aangehaalde feiten niet als bewezen wordt beschouwd.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan

sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

Te dezen stellen de bestreden beslissingen vast dat de door verzoeker neergelegde documenten in het kader van hun tweede en huidige asielaanvraag niet bij machte zijn om de geloofwaardigheid van hun asielaanvraag te herstellen. Bovendien worden er nog bijkomende tegenstrijdigheden vastgesteld die hun geloofwaardigheid verder ondermijnen.

Aangaande de toepassing van art. 48/4, §2, c. van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, blijkt dat de situatie in Tsjetsjenië actueel niet van die aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Verzoekers blijven in hun verzoekschrift in gebreke de motieven van de bestreden beslissingen op afdoende wijze te weerleggen. Ze beperken zich louter tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het omkeren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

De fotokopie van het verzoekschrift medische regularisatie 9ter van 28 juni 2011 dat verzoekers bij hun verzoekschrift voegen ter verklaring van de in de bestreden beslissingen vastgestelde tegenstrijdigheden, is niet dienstig. Dergelijk verzoekschrift betreft geen medisch attest en bovendien wordt er nergens enige melding gemaakt van geheugenproblemen die de vastgestelde tegenstrijdigheden zouden kunnen verklaren.

Aldus zijn de nieuwe elementen niet van aard dat zij op zekere wijze aantonen dat 's Raads arrest nr. 65 043 van 20 juli 2011 anders zou zijn geweest indien deze elementen alsdan zouden hebben voorgelegen.

Verzoekers, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van voormelde wet gevraagd hebben om gehoord te worden, beperken er zich ter terechtzitting toe hun vorige verklaringen te bevestigen.

De Raad stelt vast dat de vier ter terechtzitting neergelegde documenten, zijnde een getuigenis van verzoekers neef M.K., een medisch attest d.d. 16 december 2003, een Franse verblijfskaart en het curriculum vitae van verzoeker, allen fotokopieën betreffen waaraan geen bewijswaarde kan worden verleend gezien deze gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren zijn.

Gelet op het voorgaande tonen verzoekers niet aan dat ze redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat ze een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar hun land.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 7 februari 2012 door:

dhr. F. HOFFER,

voorzitter,

mevr. A. DE POOTER,

toegevoegd griffier,

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

F. HOFFER.